

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ในครอบครัวของบุคคลที่รักรวมเพศกับบุคคลปกติ ดังนี้

๑. ความสัมพันธ์กับบิดา มารดา และพี่น้องเกี่ยวกับความรักความอบอุ่น ความสัมพันธ์ใกล้ชิด. และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกัน
๒. เกี่ยวกับประสบการณ์ในด้านชีวิตความเป็นอยู่เกี่ยวกับ บรรยากาศของครอบครัว กฎเกณฑ์ในบ้าน ความสนใจในด้านต่าง ๆ เช่น งานอดิเรก อาชีพ การคบเพื่อน และประสบการณ์ทางเพศ
๓. ทศนคติของบุคคลที่รักรวมเพศกับบุคคลปกติที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง และกับตัวเอง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นชายที่มีพฤติกรรมรักรวมเพศและยอมรับว่าเป็นรักรวมเพศ จำนวน ๔๐ คน จากคลินิกแพทย์ตงแตง ร้านเสริมสวย สถานพยาบาล และที่อยู่อาศัยของบุคคลเหล่านั้นในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่สองเป็นชายปกติจำนวนเท่ากับกลุ่มรักรวมเพศ เป็นชายที่แต่งงานแล้ว เลือกจากบุคคลที่อยู่ในกรุงเทพมหานครเช่นกัน โดยให้มีพี่น้องใกล้เคียงกับกลุ่มรักรวมเพศ และมีอายุใกล้เคียงกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความสนใจในค่านิยมต่าง ๆ รวม ๗๗ ข้อ แบ่งเป็นค่านิยมต่าง ๆ ดังนี้คือ ความสัมพันธ์กับบิดามารดา พี่น้อง สภาพของครอบครัวเกี่ยวกับ กฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ และประสบการณ์ทางเพศ

๒. ซีแมนติกดิฟเฟอเรนเชียลสเกล วัดทัศนคติของบุคคลทั้งสองกลุ่มที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องและตนเองรวม ๕ แนวคิด คือ พ่อ แม่ พี่น้อง เพื่อนชายที่รักที่สุด เพื่อนหญิงที่รักที่สุด ผู้ชายทั่วไป ผู้หญิงทั่วไป ตัวข้าพเจ้าเอง ในแต่ละหัวข้อมีคำคุณศัพท์ ๑๕ คู่ แบบเดียวกัน

การดำเนินการทดสอบ

ให้บุคคลที่รักร่วมเพศทำแบบสอบถามและซีแมนติกดิฟเฟอเรนเชียลสเกล เป็นรายบุคคลโดยไม่จำกัดเวลาจนกว่าจะทำเสร็จ เมื่อได้ครบจำนวนแล้วจึงให้บุคคลปกติทำ เช่นเดียวกัน

การให้คะแนนและการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามให้คะแนนความถี่แต่ละข้อ และใช้ไคสแควร์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม สเกลซีแมนติกดิฟเฟอเรนเชียลใช้เปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับทัศนคติระหว่างกลุ่มในแต่ละข้อ ด้วยการหาคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อ และหาคะแนน ที่ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งเป็น ๓ หัวข้อตามวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของกลุ่มรักรวมเพศกับกลุ่มปกติที่มีต่อ บิคา
มารคา พี่ น้อง ในด้านความสัมพันธ์กับบิคา กลุ่มรักรวมเพศมีความเห็นว่าได้รับ
ความอบอุ่นรักใคร่จากบิคาน้อยกว่ากลุ่มปกติ โดยกล่าววาทิกรักลูกสาวมากกว่าลูก-
ชาย นอกจากนี้บิคายังมีความรักในตนเองน้อยกว่าพี่น้องบางคน ซึ่งตรงกันข้ามกับ
กลุ่มปกติซึ่งมีบิคาที่รักลูกชายมากกว่าลูกสาว และบิคายังรักตนเองมากกว่าพี่น้องบาง
คน เกี่ยวกับความสัมพันธ์สมมุติคุยกับบิคานั้นกลุ่มรักรวมเพศเห็นว่าเพียงพอแล้ว บาง
คนไม่อยากจะคุยกับบิคาเลย แต่กลุ่มปกตินอกจากจะเห็นว่าพูดคุยกันเพียงพอแล้วยังมี-
พวกที่ต้องการคุยมากขึ้น เพราะชอบพอรักใคร่บิคา กลุ่มรักรวมเพศไม่ค่อยสนิทกับบิคา
นัก ในด้านการเลียนแบบหรือการถือคนตามอย่างบิคา กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่ไม่
เอาอย่างบิคา ส่วนกลุ่มปกติจะเอาอย่างและถือคนตามอย่างในด้านความประพฤติ
ที่กล่าวมาแล้ว เป็นลักษณะแตกต่างของทั้งสองกลุ่มที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เกี่ยวกับความรู้สึกอบอุ่นรักใคร่ที่ได้รับจากบิคาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่าได้
รับพอสมควร เวลาที่บิคาไม่พอใจกับกลุ่มรักรวมเพศมักจะไม่พูดคุยกับใคร บิคาของ-
กลุ่มปกติก็ปฏิบัติคล้าย ๆ กัน ในการทำสิ่งที่บิคาห้ามทั้งกลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกติ
จะถูกทำโทษทางกายและวาจาเช่นกัน เมื่อมีความขัดแย้งกับบิคา กลุ่มรักรวมเพศจะขัด
แย้งในเรื่องการคบเพื่อนชาย แต่กลุ่มปกติส่วนมากจะไม่ขัดแย้ง สำหรับการขัดแย้งใน
ข้อปลีกย่อยอื่น ๆ นั้น ทั้งสองกลุ่มมีลักษณะใกล้เคียงกันมาก การคุยกับบิคา กลุ่มรักรวม
เพศมักจะคุยเรื่องธุรกิจที่จำเป็นเท่านั้น ในกลุ่มปกติชอบคุยเรื่องทั่ว ๆ ไป เมื่อทำ
สิ่งที่บิคาพอใจกลุ่มรักรวมเพศจะได้รับคำชมเช่นเดียวกับกลุ่มปกติ การตามใจของบิคา
นั้นกลุ่มรักรวมเพศจะตามใจในการคบเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มปกติส่วนใหญ่ได้รับการ
ตามใจทุกอย่าง ในเรื่องอื่น ๆ การตามใจของบิคามีสวนใกล้เคียงกัน ทั้งสองกลุ่ม
จึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องที่กล่าวข้างต้น

ในด้านความสัมพันธ์กับมารดา กลุ่มรักรวมเพศรู้สึกว่าได้รับความรักใคร่
 จากมารดามากที่สุด และมีความเห็นว่า มารดาให้ความรักใคร่สนใจในตนเองมาก
 กว่าพี่น้องคนอื่น ๆ ซึ่งต่างจากกลุ่มปกติที่ส่วนใหญ่คิดว่า มารดาให้ความรักและสนใจ
 กับตนมากกว่าพี่น้องบางคนแต่ไม่ใหม่มากที่สุด ในกรณีที่กลุ่มรักรวมเพศทำสิ่งที่มารดา
 พอใจส่วนใหญ่จะได้รับความชม ร้องลงมาจะไต่เงิน แต่ในกลุ่มปกติจะได้รับความชมมาก
 ที่สุด ร้องลงมาได้รับสิ่งของ หรือไม่ให้อะไรเลย ทั้งสองกลุ่มความแตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ เกี่ยวกับการ เลียนแบบหรือถือคนตามอย่างมารดานั้น กลุ่มรัก
รวมเพศจะเอาอย่างมารดามากกว่ากลุ่มปกติ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ทั้งสองกลุ่มมีความ
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เกี่ยวกับความรักที่มารดาให้กับกลุ่มรักรวมเพศนั้นกลุ่มนี้คิดว่า มารดาให้
 ความรักเท่ากันทั้งลูกชายและลูกสาว กลุ่มปกติก็มีความเห็นแบบเดียวกัน ในด้าน
 ความคิดที่ว่ามารดาให้ความรักกับตนพอสมควรนั้นทั้งสองกลุ่มมีความเห็นใกล้เคียงกัน
 เกี่ยวกับความต้องการจะคุยกับมารดาทั้งสองกลุ่ม มีความเห็นว่าเพียงพอแล้วเป็นส่วน
 ใหญ่ การแสดงความไม่พอใจของมารดากับกลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกติทำแบบเดียวกัน
 เป็นส่วนมาก คือไม่พูดคุยกับใคร ถ้ากลุ่มรักรวมเพศทำสิ่งที่มารดาห้ามจะถูกทำโทษ
 ทางวาจามากที่สุด กลุ่มปกติก็เป็นแบบเดียวกัน ในสองกลุ่มนี้ไม่มีใครเลยที่ไม่อยาก
 คุยกับมารดา ทั้งได้รับการตามใจจากมารดาใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่ม เช่น ตามใจ
 ในกรรขบเพื่อน และตามใจทุกอย่างทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
 ถึงกล่าวแล้ว

ในด้านความสัมพันธ์กับบิดามารดาร่วมกัน กลุ่มรักรวมเพศรู้สึกว่าชีวิต-
 ครอบครัวยของบิดามารดาไม่ค่อยมีความสุขนัก แต่กลุ่มปกติมีความคิดเห็นว่าชีวิตครอบ
 ครัวของบิดามารดามีความสุขมาก ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระ-
 ดับ .๐๑ สำหรับการใช้เวลาว่างอยู่กับลูกนั้นกลุ่มรักรวมเพศกล่าวว่า บิดามารดา
 ใช้เวลาว่างอยู่กับลูกน้อยครั้ง แต่กลุ่มปกติบิดามารดาจะใช้เวลาว่างอยู่กับลูกบ่อยมาก
 ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ เกี่ยวกับความขัดแย้งกับ

บิณฑาคารกลุ่มรักรวมเพศจะแสดงออกด้วยการนั่งเฉย ออกไปนอกบ้าน ไปคางบ้าน เพื่อน คามลำดับ กลุ่มปกติจะนั่งเฉย ไปคางบ้านเพื่อขบ่าง มีบางรายที่ไม่ขัดแย้งกับบิณฑาคารเลย ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

ในกรณีที่บิณฑาคารมีเรื่องขัดแย้งกันหรือเกิดความไม่เข้าใจกัน กลุ่มรักรวมเพศจะรู้สึกไม่สบายใจและกลุ่มใจ แต่กลุ่มปกติมีความรู้สึกไม่สบายใจ และมีบางรายเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันที่ระดับ .๐๕ กลุ่มรักรวมเพศจะคิดเขาข้างมารดาเกือบทุกคน แต่กลุ่มปกติจะคิดเขาข้างและเป็นกลางเมื่อบิณฑาคารมีเรื่องขัดแย้งหรือทะเลาะกัน ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

ในค่านกฎเกณฑ์ความเข้มงวดกับลูก ๆ กลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกติมีความเห็นใกล้เคียงกันคือ เห็นว่าเหมาะสมแล้ว เกี่ยวกับการกระทบกระทั่งกันของบิณฑาคารหรือการมีความคิดเห็นไม่ตรงกันนั้น ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่ามีพฤติกรรมเช่นนั้นอยู่บ้างบางครั้ง เวลาที่มีเรื่องขัดแย้งกันระหว่างบิณฑาคารกลุ่มรักรวมเพศกล่าวว่า บิณฑาคารมักไม่พูดกันเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาที่ปรับความเข้าใจกัน ในกลุ่มปกติเวลาที่บิณฑาคารขัดแย้งกันมักปรับความเข้าใจกัน รองลงมาจะไม่พูดกัน ทั้งสองกลุ่มบิณฑาคารไม่มีการทุบตีกันเลย ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ความสัมพันธ์กับพี่ กลุ่มรักรวมเพศมีความสนิทสนมเห็นอกเห็นใจกับพี่ชายค่อนข้างน้อย แต่กลุ่มปกติมีความสนิทสนมเห็นอกเห็นใจกับพี่ชายและพี่สาวมาก ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันที่ระดับ .๐๕ กลุ่มรักรวมเพศเล่นกับพี่บ้างบางครั้ง กลุ่มปกติก็แทบจะไม่เล่นกันเลย จึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งกลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกติมีการทะเลาะกับพี่บ้างบางครั้ง เมื่อมีเรื่องขัดแย้งกับพี่ทั้งสองกลุ่มมักจะเฉยไม่พูดควย กลุ่มรักรวมเพศมักช่วยพี่ทำงานบ้าน ส่วนกลุ่มปกติจะช่วยกันประกอบอาชีพ

ความสัมพันธ์กับน้อง กลุ่มรักรวมเพศมีความสนิทสนมกับน้องชายคอนข้าง
 นอย แต่กับน้องสาวมีความสนิทสนมมาก สำหรับกลุ่มปกติมีความสนิทสนมกับน้องชาย
 และน้องสาวมาก ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในค่านการเลน
 กับน้องกลุ่มรักรวมเพศกล่าวว่าเล่นกันบ้างบางครั้ง กลุ่มปกติก็กล่าวว่าเล่นบ้างบาง-
 ครั้งและคอนข้างบอยมีจำนวนเท่า ๆ กัน ทั้งสองกลุ่มจึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 กลุ่มรักรวมเพศจะชวยน้องทำงานบ้าน แต่กลุ่มปกติจะชวยน้องทำงานชวยบิคาการค
 ประกอบอาชีพ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ในกลุ่มรัก
 รวมเพศมีการทะเลาะกับน้องชายและน้องสาวน้อยครั้งที่สุด แต่กลุ่มปกติจะทะเลาะ
 กับน้องบ้างบางครั้ง ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕
 เวลาที่น้องมีเรื่องขัดแย้งหรือโกรธกับกลุ่มรักรวมเพศน้องจะเงียบเฉยในพุกควยเป็น
 ส่วนมาก นอกจากนั้นอาจแสดงกิริยาประชด กล่าวคำไม่สุภาพ หรือหนีออกจากบ้าน
 ซึ่งในกลุ่มปกติก็ปฏิบัติในลักษณะใกล้เคียงกัน

๒. ในค่านประสภารณคาง ๆ ที่ไครับจากครอบครว

บรรยาคคภายในบ้านของคกลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญมีความร่าเรึงแจ่มใส-
 เทา ๆ กับมีความร่นววยลัสน แต่ในคกลุ่มปกติภายในครอบครวจะมีความร่าเรึงแจ่ม
 ใสเป็นส่วนมาก ทั้งสองคกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ เกี่ยว-
 กับคการปรึคษาหารู้กัณภายในครอบครวคกลุ่มรักรวมเพศไม่คอยไคมีโอกาสเก็วชองควย
 คคือไคปรึคษาหารู้กัณน้อยคครั้งหรือแทบไม่มีเลย แต่ในคกลุ่มปกติจะไคมีโอกาสปรึคษา-
 หารู้กัณคือมีส่วนร่วมควยเก็บทุกคครั้ง ทั้งสองคกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่
 ระดับ .๐๑

ในค่านความเอาใจใส่ที่ไครับจากบุคคลในครอบครวนั้นคกลุ่มรักรวมเพศไค
 รับความเอาใจใส่ไกลชัคคองคที่ลัคสุดจากมารค แต่คกลุ่มปกติจะไครับความเอาใจใส่
 ไกลชัคจากบิคาเป็นอยางดี ทั้งสองคกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
 .๐๐๑ คกลุ่มรักรวมเพศรู้ลัคความมารคเป็นคผู้ไคความสุขแคคมากที่สุด นอกจากนั้นคผู้
 ไคความสุขก็เป็นผู้หญิงทั้งนั้น แต่ในคกลุ่มปกติกล่าวว่า บิคา ที่ชวย เป็นคผู้ไคความสุข

แก่เขามากที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

บุคคลที่กลุ่มรักรวมเพศรู้สึกวาท่างเห็นมากที่สุดคือ บิศา แต่ในกลุ่มปกติส่วนใหญ่มีความรู้สึกกับบิศาไม่ทางเห็น ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑

ในกรณีที่ต้องขออนุญาตเพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กลุ่มรักรวมเพศจะขอจากมารดาเป็นส่วนใหญ่ สำหรับกลุ่มปกติจะขออนุญาตจากบิดามารดาด้วยกัน ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ถ้าทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องผู้ที่ไม่พอใจมากที่สุดของทั้งสองกลุ่ม คือ บิศา กลุ่มรักรวมเพศมักได้รับคำตักเตือนในด้านการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนชาย ส่วนกลุ่มปกติมักถูกเตือนในเรื่องการเที่ยวเตร่ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ในด้านการตัดสินใจลงโทษบุตรกระทำผิดภายในบ้าน มารดาจะเป็นใหญ่ในการลงโทษในกลุ่มรักรวมเพศ ส่วนในกลุ่มปกติ บิศา หรือทั้งบิดามารดา มีอำนาจร่วมกันในการลงโทษ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

บุคคลที่ทำให้กระทบกระเทือนใจแก่กลุ่มรักรวมเพศ คือ บิศา แต่ในกลุ่มปกติกล่าวว่าเป็นมารดา บุคคลอื่น เช่น พี่ชาย พี่สาว ทำให้เกิดความกระทบกระเทือนใจใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านการเอาอย่างหรือการถือตนตามแบบอย่างบุคคลในครอบครัวนั้น กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่อยากทำตัวให้เหมือนมารดา แต่ในกลุ่มปกติต้องการทำตัวให้เหมือนบิดา ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑

ประสบการณ์เกี่ยวกับความสนใจในคานตาง ๆ โดยทั่วไป

กลุ่มรักรวมเพศมีความกังวลใจในการทำตัวเป็นชายเป็นส่วนมาก แต่กลุ่มปกติส่วนใหญ่ไม่มีความกังวลทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

กลุ่มรักรวมเพศมีความรู้สึกอ้างว้างไม่ได้รับความรักอย่างเพียงพอ แต่กลุ่มปกติมีความรู้สึกเช่นนั้นเพียงบางครั้ง ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

งานอดิเรกที่กลุ่มรักรวมเพศสนใจมากที่สุดคือการซื้อของ แยกกลุ่มปกติชอบอ่านหนังสือ ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ งานอาชีพที่กลุ่มรักรวมเพศสนใจที่สุดคืองานเสริมสวย ในกลุ่มปกติสนใจในการรับราชการ เป็นส่วนใหญ่

ในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน กลุ่มรักรวมเพศกล่าวว่าเขามีเพื่อนชายเท่ากับเพื่อนหญิง แต่ในกลุ่มปกติมีเพื่อนชายมากกว่าเพื่อนหญิง กลุ่มรักรวมเพศถือว่าเพื่อนชายเป็นบุคคลที่น่าสนใจที่สุด แยกกลุ่มปกติเห็นว่าตนเองน่าสนใจที่สุด ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ การเลือกเพื่อนกลุ่มรักรวมเพศพิจารณาจากรูปร่างที่สวยงาม ในกลุ่มปกติใช้หลักพิจารณาจากคุณสมบัตินิสัยดี และมีความเข้าใจกัน เมื่อมีการรวมกลุ่มเพื่อนฝูงกลุ่มรักรวมเพศจะไปรวมควยเพื่อความสนุกสนานร่าเริง แต่ในกลุ่มปกตินอกจากต้องการความสนุกสนานร่าเริงแล้วยังต้องการแลกเปลี่ยนความรู้ควย ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

เกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศ กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่แยกนอนคนเดียวเมื่ออายุ ๑๑ ถึง ๑๕ ปี ซึ่งนับว่าอายุมากกว่ากลุ่มปกติซึ่งส่วนใหญ่แยกนอนในระยะอายุ ๕ ถึง ๑๐ ปี ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่เริ่มมีความรู้สึกทางเพศเร็วคือสนใจความสัมพันธ์ทางเพศเมื่ออายุ ๑๑ ถึง ๑๕ ปี รองลงมาอายุ ๑๖ ถึง ๒๐ ปี กลุ่มปกติเริ่มเมื่ออายุ ๑๖ ถึง ๒๐ ปี มากที่สุด รองลงมาอายุ ๑๑ ถึง ๑๕ ปี ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ เวลาที่มีอารมณ์ทางเพศทั้งสองกลุ่มจะทำการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองบ่อยครั้งที่สุด คือต่ำกว่า ๕ ครั้งต่อเดือน ทั้งสองกลุ่มจึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ กลุ่มรักรวมเพศมีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ ๑๖ ถึง ๒๐ ปี เป็นส่วนมาก กลุ่มปกติมีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุมากกว่า ๒๐ ปีขึ้นไปเป็นส่วนมาก ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในการมีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกนั้นกลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย แยกกลุ่มปกติจะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงทั้งหมด ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ เกี่ยวกับความรู้สึกว่าตนเองเป็นชายหรือไม่

กลุ่มรักรวมเพศคิดว่า เป็นชายที่ไม่สมบูรณ์นักและไม่มีความเป็นชายเลย แต่กลุ่มปกติดิ-
คิดว่าตนเองเป็นชายที่สมบูรณ์ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ

.๐๐๑

ในด้านการแต่งกายเป็นหญิงของกลุ่มรักรวมเพศให้เหตุผลว่าทำเพื่อให้อุสีก
ว่าเป็นหญิงมากขึ้น สำหรับผู้ที่แต่งกายเป็นชายก็เพื่อลบล้างปมคอย ส่วนกลุ่มปกติ-
แต่งกายเป็นชายตามความนิยมทุกคน ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่
ระดับ .๐๐๑ เกี่ยวกับความรู้สึกรักและชอบเพศเดียวกันนั้น กลุ่มรักรวมเพศเริ่มมี
ตั้งแต่อายุ ๑๑ ถึง ๑๖ ปี เป็นส่วนใหญ่ ในกลุ่มปกตินั้นส่วนมากไม่รักและชอบเพศ-
เดียวกัน มีอยู่บางเป็นส่วนน้อยที่เริ่มชอบพอเมื่ออายุ ๑๖ ถึง ๒๐ ปี ทั้งสองกลุ่มมี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ความรู้สึกรักเพศเดียวกันของกลุ่ม
รักรวมเพศยังคงมีอยู่เสมอ สำหรับกลุ่มปกติส่วนมากกล่าวว่าไม่เคยมีความรักในเพศ
เดียวกัน หรือพวกที่เคยมีก็หมดไปแล้วเมื่อโตขึ้น ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑

กลุ่มรักรวมเพศให้เหตุผลที่รักเพศเดียวกันเป็นเพราะได้รับการเลี้ยงดูมา-
แบบผู้หญิง จิตใจก็เป็นหญิงควย นอกจากนั้นก็ เป็นเพราะพุดจากับผู้ชายรูเรื่องดี
ไม่ต้องมีการระมัดระวัง ชอบ บางรายกล่าวว่าไม่ทราบสาเหตุอกไม่ถูกจิตใจเรียกร้อง
เช่นนั้น มีอยู่หลายรายที่ต้องการให้มีคนเอาใจ ที่กล่าวว่ารักแหม่มากและขาดพอกก็มี
อยู่บาง ในกลุ่มปกติปฏิเสธว่าไม่รักเพศเดียวกันที่ชอบบาง เพราะถูกอัยยาศัยกันดี
คุยรูเรื่องและนิสัยดี

ความรู้ทางเพศศึกษาที่ได้รับนั้น กลุ่มรักรวมเพศส่วนใหญ่กล่าวว่าไม่ได้รับ
การอบรมเกี่ยวกับเพศศึกษาเลย หรือที่ได้รับบ้างก็ค่อนข้างน้อย กลุ่มปกติก็มีความ
คิดเห็นใกล้เคียงกัน ความรู้เกี่ยวกับเพศที่ได้รับบ้างนั้นกลุ่มรักรวมเพศรู้สึกว่าจะถูกต้อง
แต่เพียงบางส่วนคือผิดเสียเป็นส่วนมาก กลุ่มปกติเห็นว่าความรู้ที่ได้รับนั้นส่วนใหญ่ถูก
ต้องตามความเป็นจริง ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

ในค่านการปฏิบัติกับบุคคลที่รักนั้น กลุ่มรักรวมเพศเลียนแบบมาจากเพื่อน เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ก็มีการคิดเอาเอง การเลียนแบบมีคามี้อยู่น้อย ส่วนกลุ่ม ปกตินั้นส่วนใหญ่เลียนแบบจากบิดาที่ปฏิบัติต่อมารดา ที่ใดแบบอย่างจากเพื่อนและหนังสือ มีอยู่บ้าง ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ในค่านการรู้ ทางเพศศึกษาที่ได้รับนั้นส่วนใหญ่รักรวมเพศได้จากเพื่อน รองลงมาได้รับจากครูและ หนังสือ กลุ่มปกติก็น่ามีลักษณะใกล้เคียงกัน จึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ความคิดเห็นที่ว่าบุคคลที่รักกันควรทำสิ่งที่เหมาะสมคือการแต่งงานนั้นกลุ่มรัก รวมเพศส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นที่จำเป็นที่จะต้องแต่งงานกัน มีอยู่บ้างที่เห็นว่าควร อยู่กันอย่างเปิดเผย มีส่วนน้อยที่เห็นว่าควรแต่งงานกัน กลุ่มปกติเห็นว่าการแต่งงาน เป็นสิ่งที่เหมาะสมเป็นส่วนใหญ่ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑

๓. ทัศนคติที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง

ทัศนคติที่มีต่อบิดา กลุ่มรักรวมเพศและกลุ่มปกติก็น่ามีความแตกต่างกันอย่างเห็น ใจชัด คือกลุ่มปกติก็น่ามีทัศนคติต่อบิดาดีกว่ากลุ่มรักรวมเพศ ค่านที่แตกต่างกันมากได้แก่ ความดีของบิดา ความเมตตา ความยุติธรรม ความเป็นกันเอง ทั้งสองกลุ่มมีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ทัศนคติที่เกี่ยวกับ ความอ่อนโยน การมีอำนาจ ความสะอาด ฐานะความเป็นอยู่ของบิดา ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นใกล้เคียงกัน จึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ โดยเฉลี่ยแล้วทั้งสองกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๕.๖๓$)

ทัศนคติที่มีต่อมารดา กลุ่มรักรวมเพศมีทัศนคติที่ดีต่อมารดา แตกต่างปกติก็น่าให้ คะแนนมารดาในค่านต่าง ๆ มากกว่าแทบทุกค่าน ทัศนคติที่แตกต่างมากที่สุดคือในค่าน ความสุข ซึ่งกลุ่มรักรวมเพศเห็นว่ามารดามีความสุขอยู่ในระดับปานกลาง แตกต่างปกติก็น่า เห็นว่ามารดามีความสุขมาก ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ในค่านที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ความกล้าหาญ ความแข็งแรง ความฉลาด เป็นต้น โดยเฉพาะในค่านฐานะความเป็นอยู่ กลุ่มรักรวมเพศให้คะแนน

มากกว่ากลุ่มปกติเล็กน้อย จากผลการหาความแตกต่างโดยเฉลี่ยทั้งหมด พบว่า ทั้งสอง
กลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๓.๔๘$)

ทัศนคติที่มีต่อที่ กลุ่มรักรวม เพศมีความเห็นว่า พื้มีนิสัยค่อนข้างดี แต่กลุ่ม
ปกติเห็นว่าดีกว่าในทุกทาง ด้านที่มีความแตกต่างกันมากได้แก่ ความดี ความเมตตา
ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความโอบอ้อมอารี ความขยัน และความเป็นกันเอง
ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ในด้านที่มีความ
เห็นไกลเคียงกัน ได้แก่ ความใจร้อน ฐานะความเป็นอยู่ การมีอำนาจ ซึ่งไม่มี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ จากการเปรียบเทียบผลเฉลี่ยของคะแนน
ทั้งหมดของทั้งสองกลุ่มพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๖.๘๓$)

ทัศนคติที่มีต่อห้อง กลุ่มรักรวม เพศมีทัศนคติค่อนข้างดีต่อห้อง แต่กลุ่มปกติเห็น
ว่าห้องมีคุณสมบัติที่ต่ำกว่าในทุกทาง ด้านที่มีความแตกต่างกันมากได้แก่ ความเมตตา
ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความโอบอ้อมอารี ความมีเหตุผล ความเป็นกันเอง
การมีอำนาจ ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑
ด้านที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญได้แก่ ลักษณะความใจเย็น ฐานะความเป็นอยู่
การมีความสุขจากผลการเฉลี่ยคะแนนของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๕.๐๘$)

ทัศนคติที่มีต่อเพื่อนชายที่รักที่สุดของกลุ่มรักรวมเพศอยู่ในเกณฑ์ แต่กลุ่มปกติ
มีทัศนคติต่อเพื่อนชายที่รักที่สุดดีกว่า ในด้านการแตกต่างกันมากที่สุดได้แก่ ความ-
ซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความฉลาด ความโอบอ้อมอารี การมีเหตุผล ความเป็น
กันเอง ซึ่งต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ ส่วนที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ได้แก่ ความเมตตา ความกล้าหาญ ความแข็งแรง ในด้านความใจร้อนกลุ่มรักรวม
เพศเห็นว่าเพื่อนชายมีความใจร้อนน้อยกว่าที่กลุ่มปกติเห็น กลุ่มรักรวมเพศเห็นว่า
เพื่อนชายมีฐานะดีกว่า การมีอำนาจมีความใกล้เคียงกันมาก จากคะแนนเฉลี่ยของ
ทั้งสองกลุ่มพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๓.๘๒$)

ทัศนคติที่มีต่อเพื่อนหญิงที่รักที่สุด ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นใกล้เคียงกันมาก ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญมีสองด้านคือ ในด้านความเมตตา และความแข็งแรง ซึ่งกลุ่มปกติเห็นว่าเพื่อนหญิงมีคุณสมบัติดีกว่า ในด้านความใจเย็นและฐานะความเป็นอยู่ นั้น กลุ่มรักรวมเพศเห็นว่า เพื่อนหญิงที่รักที่สุดมีคุณสมบัติดีกว่า ซึ่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จากการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดของทั้งสองกลุ่มพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = ๑.๘๐$)

ทัศนคติที่มีต่อผู้ชายทั่วไป กลุ่มรักรวมเพศมีความเห็นว่าผู้ชายทั่วไปมีนิสัยดี แยกกลุ่มปกติเห็นว่าดีกว่า ในด้านที่มีความแตกต่างกันมากได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความโอบอ้อมอารี การมีเหตุผล ความอ่อนโยน ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ด้านที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ได้แก่ ความเมตตา ความแข็งแรง ความฉลาด ความใจเย็น ฐานะความเป็นอยู่ โดยเฉพาะในด้านความงามนั้นกลุ่มรักรวมเพศเห็นว่าผู้ชายมีลักษณะดี คือหล่อกว่าที่กลุ่มปกติเห็นเล็กน้อย จากการหาค่าเฉลี่ยที่ทัศนคติที่มีต่อผู้ชายทั่วไป ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($t = ๓.๘๔$)

ทัศนคติที่มีต่อผู้หญิงทั่วไป กลุ่มรักรวมเพศให้คะแนนผู้หญิงทั่วไปน้อยกว่ากลุ่มปกติเป็นส่วนใหญ่ ในด้านที่แตกต่างกันอย่างมากได้แก่ในด้านความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญ ความแข็งแรง ซึ่งกลุ่มรักรวมเพศเห็นว่ามีความสมบัติน้อยกว่า ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ในด้านที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ ความดี ความเมตตา ความมีเหตุผล ความใจเย็น โดยเฉพาะในด้านความทุกข์กลุ่มรักรวมเพศเห็นว่าผู้หญิงมีมากกว่าที่กลุ่มปกติเห็น จากการหาค่าความแตกต่างจากค่าเฉลี่ยทั้งหมดพบว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = ๒.๓๘$)

ทัศนคติที่มีต่อตัวเอง กลุ่มรักรวมเพศให้คะแนนตัวเองน้อยกว่ากลุ่มปกติมาก
เช่นในคาบความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญ ซึ่งมีน้อยกว่ากลุ่มปกติ นอกจากนี้ก็มี
ความอ่อนแอ ความโอบอ้อมอารี ความทุกข์ ซึ่งมีมากกว่ากลุ่มปกติ แต่มีอำนาจน้อย
กว่า ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ในด้านที่ไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญได้แก่ความเมตตา ความมีใจเย็น ความอ่อนโยน ฐานะ-
ความเป็นอยู่ ฯลฯ จากการหาค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อตัวเองพบว่าทั้งสองกลุ่มมีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ (t = ๘.๕๑)

ขอเสนอแนะ

๑. ควรจะไต่ท้าววิจัยศึกษาเปรียบเทียบหญิงที่รักรวมเพศกับผู้หญิงปกติ หรือ
ชายที่รักรวมเพศกับชายปกติเกี่ยวกับประสบการณ์ และปัญหาที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมทาง
เพศที่พบในวัยเด็กจนวัยรุ่น เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริง เพื่อแก้ไขลักษณะที่ผิดปกติไปและ
ป้องกันสิ่งนั้นไม่ให้เกิดขึ้น

๒. ควรจะไต่ศึกษาถึงลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคคลรักรวมเพศ
เช่น โรงเรียนประจำที่มีกลุ่มเพื่อนเป็นชาย หรือเป็นหญิงแต่อย่างเดียว ครูอาจารย์
ญาติพี่น้องเพศเดียว ที่แวดล้อมบุคคลอยู่เพื่อให้ทราบว่าสิ่งแวดล้อมแบบนั้น มีส่วนใน
การทำให้บุคคล เป็นรักรวมเพศบางหรือไม่อย่างไร

๓. ควรศึกษาเกี่ยวกับงานอาชีพของบุคคลที่รักรวมเพศทั้งชายหญิงว่ามีลักษณะ
อย่างไร เป็นตำแหน่งหน้าที่ที่สำคัญเพียงใด เพื่อทราบถึงหน้าที่การงานที่ต้องรับผิดชอบ
ความเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ตลอดจนความสัมพันธ์กับผู้นับรั้งบัญชา
เพื่อนร่วมงาน ความสำเร็จและอุปสรรคที่เขาได้รับ

๔. ควรศึกษาและสำรวจแบบแผนชีวิตในสังคมการปฏิบัติตนของกลุ่มรักรวม
เพศ การสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มรักรวมเพศด้วยกัน เพื่อทราบถึงวิธีการ ลักษณะ-
การกระทำที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ตัวผู้รักรวมเพศเองและสังคม และหาวิธีช่วยเหลือ
แก้ไขในทางที่เหมาะสม

๕. ศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มรกร่วมเพศที่ต้องการรักษาตัวกับพวกที่ไม่ต้องการรักษาตัวเพื่อทราบถึงสาเหตุที่มีความต้องการที่แตกต่างกันว่าเนื่องมาจากอะไร เพื่อช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้

๖. ควรศึกษากลุ่มรกร่วมเพศตามระดับชั้นทางเศรษฐกิจ หรือตามระดับการศึกษาที่ต่างกันเพื่อให้ทราบถึงการดำเนินชีวิตว่าแตกต่างกันเพียงใด มีความยากลำบากหรือมีความสะดวกสบายเพียงใดในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม

๗. ควรศึกษาทัศนคติของบุคคลที่รกร่วมเพศที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น แพทย์ ตำรวจ ผู้พิพากษา เพื่อทราบทัศนคติของเขาที่มีต่อบุคคลเหล่านั้นว่าอยู่ในด้านดีหรือไม่ เพราะเหตุใด

๘. ศึกษาวิจัยระยะยาว เกี่ยวกับปัญหาของรกร่วมเพศที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและอาชญากรรมเพื่อทราบถึงอันตรายที่เกิดขึ้นว่ามีมากน้อยเพียงใดต่อสังคม นอกจากนี้ยังควรศึกษาเกี่ยวกับอันตรายทางร่างกายซึ่งบุคคลที่รกร่วมเพศอาจจะได้รับ เพื่อการช่วยเหลือแก้ไขและป้องกันในทางที่เหมาะสม

๙. ควรศึกษาทัศนคติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มรกร่วมเพศ เช่น ครู แพทย์ ผู้พิพากษา ตำรวจ ฯลฯ เพื่อทราบทัศนคติของบุคคลเหล่านั้นว่ามีทัศนคติต่อบุคคลที่รกร่วมเพศอย่างไร ดีหรือไม่ เพราะเหตุใด

๑๐. ควรมีการศึกษาวิจัยทางการแพทย์ในคานชีววิทยา สาเหตุทางร่างกายควบคู่ไปกับจิตใจเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมเกี่ยวกับสาเหตุของการเป็นรกร่วมเพศ เพื่อหาวิธีการช่วยเหลือบำบัดทางการแพทย์ และทางคานจิตวิทยาที่ถูกต้องและเหมาะสมตลอดจนแนวทางในคานการป้องกันที่จะใช้ได้ผลดีที่สุด